

Anstaltens fast ansatte Personale pensioneres efter Reglerne i Lov Nr. 82 af 19. April 1907.

§ 4.

Justitsministeriet bemyndiges til at fastsætte det Tidspunkt, da Anstalten træder i Virksomhed, samt til at træffe de nødvendige Foranstaltninger ved Anstaltens Ledelse og Drift.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det vil formentlig fra alle Sider erkendes, at der er Trang til en Fødselsanstalt ved Siden af den kgl. Fødsels- og Plejestiftelse i København. Allerede rent praktiske Grunde tilsiger, at denne Trang naturligst afhjælpes ved, at en ny Fødselsanstalt anlægges i Jylland. Idet Justitsministeriet har ment, at Øjeblikket til Oprettelsen af en saadan er kommet, fremsættes nærværende Lovforslag.

Det vilde imidlertid, naar i 1908 en Fødselsanstalt skal anlægges, være unaturligt at holde dennes Formaal indenfor de samme Rammer, der i det 18de Aarhundrede bleve afstukne for den kgl. Fødsels- og Plejestiftelses Virksomhed. Den mellemgiggende Tids Erfaring har godtgjort, at denne sidstes Formaal er for begrænsede. Allerede ved den rent hospitalsmæssige Side af Sagen: Omsorgen for, at Fødselen foregaar under saa gunstige hygiejniske Forhold som muligt, rækker Lovforslaget videre end til at udfylde den Ramme, der er given ved at tage Fødselsstiftelsen i København som Forbillede. Medens denne nemlig kun optager ugifte fødende samt absolut fattige gifte, har man ved nærværende Forslag villet imødekomme de hos gifte Koner nu saa almindelige Ønsker om at komme til at føde paa en dertil særlig indrettet Stiftelse eller Klinik og derved undgaa de Ulemper, som en Fødsel og Barselseng i de ofte u hensigtsmæssige Hjem forvolder. Det er derfor Tanken, at den foreslaaede Anstalt skal være aaben baade for gifte og ugifte og være saaledes indrettet, at baade velstillede og ubemidlede fødende kan optages.

Dernæst har man — og et Udslag heraf er Lovforslagets Bestemmelse om en Afdeling for Svangre — erkendt, at det allerede lægelig set er noget vilkaarligt at sætte Grænsen for det offentliges Omsorg ved selve Fødselsakten, og at i mange Tilfælde en Overvaagen af den sidste Del af Svangerskabet er nødvendig, ligesom ogsaa Hensynet til, at fjerntboende Kvinder, der ønsker at indlægges, ikke bør overraskes ved Transportvanskeligheder, gør, at de maa være berettigede til i god Tid at lade sig indlægge. Maa, saaledes Grænsen for det offentliges Omsorg til den ene Side sættes til en Tid, der ligger noget før Fødselsakten, maa Grænsen til den anden Side udskydes en — efter Omstændighederne temmelig rum — Tid efter Fødselen. Fører allerede rent hospitalslige Hensyn hertil, er det dog tillige og navnlig sociale Hensyn, der her gør sig gældende. En Plejestiftelse som den i Forslag bragte er ikke blot paakrævet ved Hensynet til de Mødre, der er Rekonvalescenter efter en i Tilslutning til Fødselen optrædende Sygdom, eller hvis Børn er saa smaa og svage, at de ikke uden Fare kan udskrives, men ogsaa ved Hensynet til, at de Mødre, der skal ernære sig ved Arbejde, og som ikke har noget Sted at tage hen, faar et Sted, hvor de kan opholde sig med deres spæde Børn i den Tid, indtil de ifølge Fabriksloven har Lov til at genoptage deres Arbejde, eller indtil de atter kan faa Tjeneste.

Men for Samfundets egen Skyld bør man formentlig gaa videre endnu. Erfaringen viser, at Børnedødeligheden, der jo i det